

Hejsek 6

ČASOPIS ODDÍLU *Upřed* ROČNÍK XXXV únor 2020

Pejsek štěká...

Haf! Haf! Haf!

První pololetí za námi, utíká to rychle, že? Za chvíli už bude klepat tábor na dveře. Doufám, že se těšíte stejně jako já!

Haf! Haf! Haf!

Ač se mi to zdá neuvěřitelné, podle evidence nikdo z nás nemá narozeniny v únoru. Pokud jsem na někoho zapomněl, tak se určitě ozvěte!

Haf! Haf! Haf!

Výprava na brusle se letos hezky povedla. Promítali jsme si táborové video, které Jenda krásně sestříhal, a vzpomínali na předešlé tábory. Už i stadion v Černošicích je docela plný, a tak si příště zkusíme pronajmout plochu jen pro nás.

Haf! Haf! Haf!

Přípravy tábora už jsou v plném proudu. Školní rok letos končí v úterý 30. 6., a tak na představebku vyrazíme ve středu 1. 7. Mladší Vpřed a druháci a třetáci dorazí v sobotu 4. 7. Konec tábora bude 22. 7., opět ve středu. Přihlášky a důležité papíry jsou všechny na webu. Prosíme o jejich vyplnění a doručení do konce května.

Haf! Haf! Haf!

Mistrovství v uzlování klepe na dveře! Kdopak asi přebere štafetu po loňském vítězovi Kubovi V.?

Haf! Haf! Haf!

Pátrání po prof. Ducháčkovi úspěšně pokračuje, věřím, že jsme na dosah velkého průlomu!

Haf! Haf! Haf!

Co budeme dělat my větší?

11. 2.	Družinové schůzky	(17.00—19.00)
12. 2.	Družinová schůzka	(17.00—19.00)
19. 2.	Jarňáková schůzka	(16.30—19.00)
26. 2.	Jarňáková schůzka	(16.30—19.00)
3. 3.	Oddílová schůzka	(16.30—19.00)

A dále?

1. 3.	Hra od Arálií
7. 3.	Výroční výprava
9. — 13. 4.	Velikonoční výprava
7. — 10. 5.	Putování
22. — 24. 5.	Štítek táborníka
12. — 14. 6.	Poklad
1. — 22. 7.	Představebka a tábor

Štěně štěká...

Ňaf! Ňaf! Ňaf!

V lednu jsme se vydali do ZOO, kde jsme, přestože byla zima, viděli spoustu zvířátek. V únoru nás čeká mistrovství v uzlování, tak uzlujte uzlujte. Protože budou jarnáky a vy určitě někam pojedete, **schůzka 20. a 27. února nebude.**

Ňaf! Ňaf! Ňaf!

Májka odjíždí na semestr studovat do Rakouska a tak jí prosím nevolejte ani nepište a obraťte se na nová čísla vzadu.

Ňaf! Ňaf! Ňaf!

Všichni si užijte jarní prázdniny a Sáře štěkám všechno nejlepší k narozeninám.

Ňaf! Ňaf! Ňaf!

Co budeme dělat my menší?

6. 2.	Mistrovství
v uzlování	(17.00—18.30)
13. 2.	Schůzka	(17.00—18.30)
20. a 27. 2.	schůzka odpadá	

A dále?

7. 3.	Výroční výprava
27. — 29. 3.	Výprava do Nelahozevsi
12. — 13. 4.	Velikonoční výprava
22. — 24. 5.	Štítek táborníka
6. 6.	Poklad
4. — 11. 7.	Tábor

Štěně

Výprava do ZOO

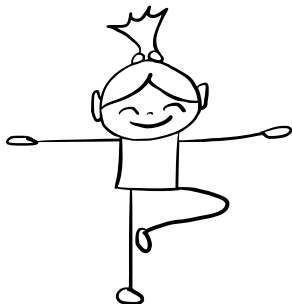
Sešli jsme se v hojném počtu na zastávce metra Nádraží Holešovice. Odtamtud jsme dojeli plným autobusem až do ZOO. Měli jsme štěstí na počasí, bylo docela teplo a občas vysvitlo i sluníčko. Horší ale bylo, že v ZOO jsme narazili na velké množství lidí. S tím jsme se však popasovali, neztratili jsme dobrou náladu a obešli jsme velkou část ZOO. Viděli jsme vydry, žirafy, slony, želvy, papoušky, gorily a mnohá další zvířátka. Obědvali jsme tradičně v pavilonu šelem, kde jsme viděli i krmení zvířat. Nejlepší byla podívaná na krmení lva. Kromě návštěv u zvířátek jsme se stihli vyřadit na tobogánu a na hřišti. Také jsme s sebou měli mapu, na kterou jsme lepili obrázky zvířat, která jsme cestou potkali. Tak jsme zjistili, kde žijí třeba gaviálové nebo lední medvědi. Návštěvu ZOO jsme zakončili u lachtanů.

Nebud'me líní

Abychom byli zdraví, musíme se hýbat, aby se posilovaly naše svaly, prokrvily se nám všechny části těla a abychom spotřebovali všechn ten cukr ze sladkostí, co jsme snědli. Věřím, že vy se všichni hýbete dostatečně, ale jsou jedinci, kteří jsou líní a nic nedělají a když už se dostanou ke cvičení, podvádějí.

Pokud dokážeš dokreslit líné osoby, které se vyhýbají cvičení a ukážeš to Týně, bod do bodování tě nemine.

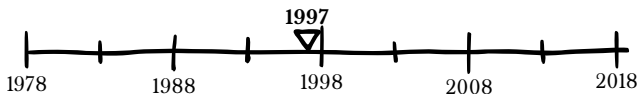
Pejsek

Expedice Srbsko — 1997

retro kronika

Bohužel nás na této výpravě bylo velmi málo, ale stejně jsme si ji pěkně užili. Hned první boj s přírodními živly jsme svedli na schodech vedoucích od tramvaje k Děbanu. Byly namrzlé a vypadaly jako zrcadlo. Sem tam se ozvala dutá rána jak někdo z nás spadl. Andrejka sklouzla skoro až úplně dolů k vodě. Naštěstí se zachytila o strom a tak jsme ji společnými silami vytáhli. V altánku jsme se najedli a zahráli si kulečnick. Potom jsme skákali přes švihadlo.

Byla zima a tak jsme se vydali rychlým krokem hledat chodbu (podzemní). Po půl hodině jsme to vzdali a dali si závod do vrchu. Nasypali jsme tam drobečky z rohlíků pro ptáčky a šli na tramvaj. Cestou jsme narazili na tu chodbu, ale je bohužel zamčená. Po návratu do klubovny jsme si něco zahráli.

Hádanky

Správné odpovědi říkejte Pomerančovi. On vám za ně dá pár bodů do bodování.

Pro mladší (do páté třídy):

Tři kamarádi se potápí v jezeře. Poté, co se vynoří, mají pouze dva z nich mokré vlasy, jak je to možné?

Pro starší:

Máte tři krabice plné kuliček. Jsou označeny nálepkami „bílé“, „červené“ a „bílé a červené“. Ty označují barvu kuliček, co jsou v krabicích. Jednoho dne Vám někdo nálepky přemístí tak, že žádná není správně. Pokud se nepodíváte do krabic, kolik musíte vytáhnout kuliček, abyste mohli dát všechny popisky správně?

Johy se ptá...?

Jak se ti bruslilo?

Aiša: Dobře. **Dan:** Jako bylo to fakt super, bylo to velmi zajímavé. **Samara:** Dobře. Rozflákala jsem se jenom jednou. **Kuban:** Bolí mě všechny babičky. **Tea:** Krásně, ale bolí mě nožičky. **Johánek:** Asi dobře. **Eliška:** Příště musíme najít místo, kde je méně lidí. **Emička:** Mně dobře. **Pom:** Parádně. Rozflákala se jenom Áža. **Áža:** Nejlíp.

Co bys příště chtěl/a dělat na zimní výpravě?

Dan: Bruslit a hrát hodně her. **Eda:** Jít na laser game. **Pórek:** Lyžovat. **Johánek:** Nevím. **Aiša:** Asi bych znovu bruslila a pokud by byl sníh, tak bych šla bobovat. **Tea:** Zahrála bych si na medvědy. Vzala bych si jídlo a šla spát. **Samara:** Šla bych na prázdnější stadion. **Pom:** Bruslil bych na Vltavě. **Janička:** Já bych šla lyžovat. **Áža:** Plavat. **Emička:** Jít bobovat.

Jaké je tvoje oblíbené CDD/svačina?

Justýnka: Toasty. **Áža:** Věci od Zdeňka. **Emička:** Buchty s povidlama. **Kuban:** Jídlo. **Vilém:** Párky. **Johánek:** Mandarinky. **Tea:** Bageta. **Eliška:** Toustíky. **Anička:** Sušenky. **Samara:** Bageta s pestem a mozzarelou.

Zlomeniny

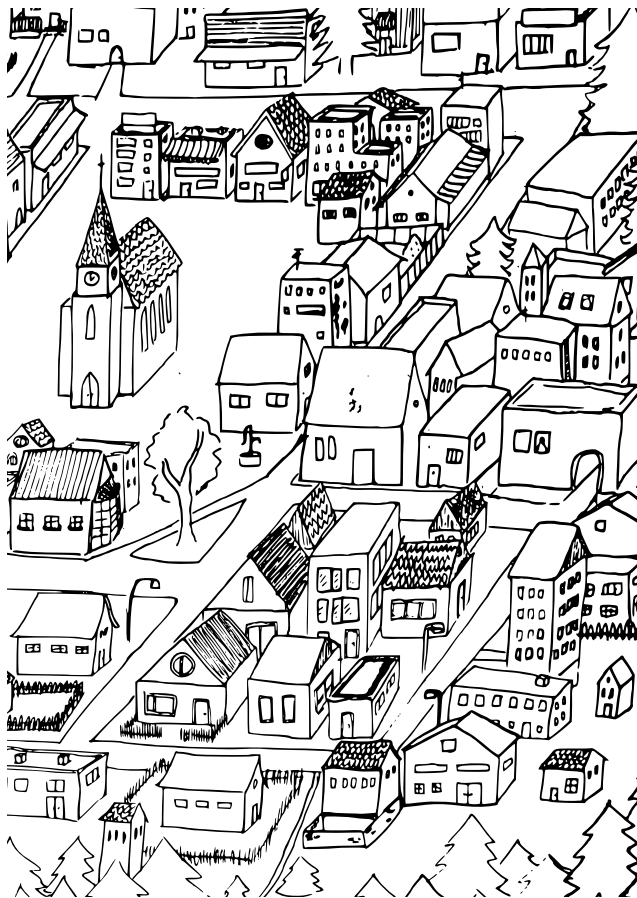
Za chvíli tu jsou jarní prázdniny, které často trávíme lyžováním, snowboardováním nebo běžkováním. Při tom můžeme nešikovně spadnout a zlomit si ruku nebo nohu.

Zlomenina se od naražené končetiny liší zvukem nebo pocitem prasknutí při úrazu. Dále deformací končetiny, omezením pohyblivosti a případně otevřenou ránou.

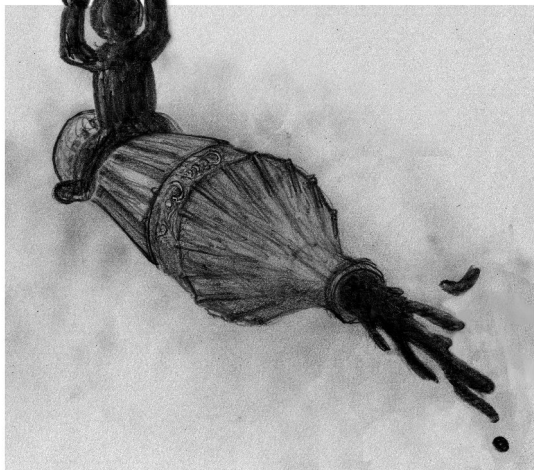
Jak postupovat, když k takovému úrazu dojde?

- S končetinou co nejméně hýbejte.
- Snažte se ji znehybnit (například šátkem).
- V případě masivního krvácení ho zastavte stlačením nebo tlakovým obvazem.
- Podle závažnosti zavolejte záchrannou službu nebo zraněného zavezte k lékaři.

ON BY RÁD S ODDÍLEM
VYRAZIL NA KOLE

PO ČEM TOUŽÍŠ TY?

ÚPRAVA, NA BLIND NEBO NA BĚŽKY, SLAŇOVÁNÍ,
PUTOVÁNÍ NEBO SNAD ZAVAROVACÍ VÝPRAVA?
JE NĚCO, CO BYS NEJRADEJI S ODDÍLEM
PODNIKL, ALE UŽ SE TO NEDĚLA NEBO MÁŠ
NĚJAKÝ VÝTEČNÝ NÁPAD, KTERÝ BY BYLO MOŽNO
USKUTEČNIT? ŘEKNI HO ŠTĚPÁŇOVI, VEDOUcí
O NĚM RÁDI POPŘEMÝSLÍ.

Cestopis z Ukrajiny

čtvrtek 29. srpna

Ráno nás čekala cesta do Ust'-Čornej. Vstali jsme, posnídali, Eli s Pomem si uvařili čaj, aby nepili nepřevařenou vodu, sbalili jsme věci a vyrazili. Obešli jsme Stohy a psychicky se připravovali na náročné klesání. Na jedné z mýtin jsme potkali tři batůžkáře, kteří na nás vytasili angličtinu. Byli to (myslím) Moldavci a ptali se nás, kde vezmou vodu. Něco jsme vyplodili, ale těžko říct jak moc jsme místo popsalí správně, a Samara se potom ještě asi hodinu bála, že jsme je poslali na smrt a umřou žizní. Klesání pokračovalo serpentínami mezi stromy a Jendu začalo bolet koleno.

Když jsme konečně zahlédli střechy domů, zajásali jsme, že už musíme být blízko, ale nějak jsme stále nebyli dole. Nakonec jsme ale do Usti přeci jen dorazili! Zakempili jsme na dětském hřišti uprostřed vesnice a vydali se hledat vodu.

Eliška nakonec oslovila náhodnou babičku sedící před domem, ta nás zavedla dovnitř svého nefalšovaného vesnického ukrajinského domu, kde všechno vypadalo trochu jako zaseklé tak před padesáti až sto lety, my poděkovali a vydali se na misi číslo dva, tedy sehnat něco dobrého. V jednu chvíli jsme omylem vlezli do samoobsluhy, která byla zrovna v rekonstrukci, ale i tato mise skončila úspěchem, kterým byly ukrajinské zmrzliny pravděpodobně ze ztuženého tuku a kdo ví čeho, ale zmrzlina je zmrzlina. Vosa ještě navštívil místní epesní poštu a odeslal dopis, pak už jsme jen koukli na mapu a vyrazili dál. Jenda se bál, že

ho bude moc bolet noha a že bude zdržovat, ale nakonec to nebylo tak hrozné, jak to zprvu vypadalo.

Stoupali jsme, cesta vypadala nekonečně, furt to šlo do kopce, ale my ne a ne být na hřebeni. Cestou jsme potkali několik zajímavých úkazů:

1. dva ukrajinské bros, kteří si vyjeli nahoru nad vesnici ke křížku na motorce a popíjeli pivo s pohledem na panorámata;
2. český pár se psem, který říkal, že vody na hřebeni moc není;

3. v pozdním odpoledni, když jsme konečně vylezli na hřeben, se nám tam naskytl pohled na hromadu náklad'áků, které byly díky naší pozici vidět už z dáli a byly plné Ukrajinců, kteří se vraceli ze šichty.

Fascinovaně jsme sledovali, jak kolem nás projíždí náklad'áky naložené lidmi, s mládeží nahoře na kabině. Bylo jich asi tak nekonečně.

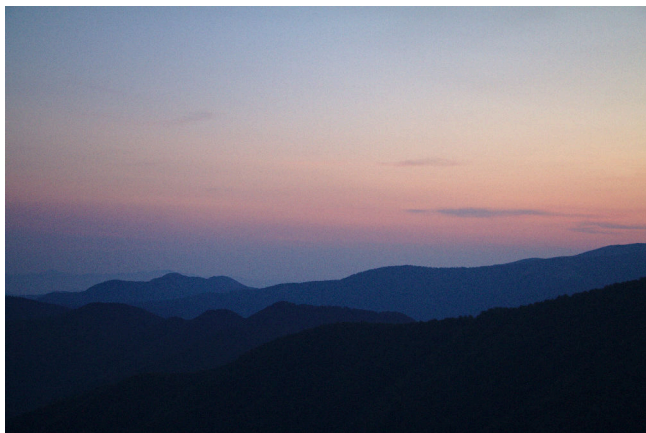
Pokračovali jsme přes pár vrcholků dál, u jednoho rozcestníku posvačili, už jsme byli unavení a blížil se večer. Potřebovali jsme ale ještě najít vodu. To se nám moc nedařilo, pak jsme ale slezli strašný kamenitý sešup a dole našli potok. Vedle cesty a potůčku byla ok louka s kůl přístřeškem opodál, a tak jsme rozbili tábor.

Když jsme postavili stany, na obzoru se objevil týpek na motorce. Doufali jsme, že pojedje dál, ale namířil si to přímo k nám. Zapálil si cigáro a začal něco říkat ukrajinsky, anglicky samozřejmě neuměl. Eliška se snažila využít své znalosti ruštiny z Kyrgyzstánu, ale moc to nefungovalo. Nakonec jsme spolu komunikovali pomocí telefonů tak, že on psal v azbuce na svůj starý mobil, Samara s Eli to četly přímo a snažily se přijít na to, co by to mohlo znamenat, a Jenda to pracně přepisoval do svého offline slovníku. Samara měla sice na mobilu klávesnici azbuky, ale zase ne offline slovník, takže to bylo poněkud komplikované.

Z pána nakonec vylezla „ochorona lisa“, tedy ochrana lesa, chtěl abychom tam nenechávali odpadky, a také nějaký peníz. Odpadky jsme odkývali, peníz tedy dali, pán zahodil cigáro a na motorce zase odjel. My začali vařit večeře, Eli s Pomem měli tolik kaši s tolika přílohami, že se jim to nevešlo do ešáku, a jídlo snad tentokrát nikdo nevyhlil. Zájemci se taky postupně došli opláchnout do potoka, protože příležitostí k umytí není mnoho a člověk je musí patřičně využít. Eliška na Jendův foťák asi tak stokrát vyfotila „nejkrásnější západ slunce“, což v překladu znamená takový normální západ slunce, a potom už jsme šli s myšlenkami na to, že následující den konečně dojdeme do Koločavy, zalehnout do stanů.

Vedoucí starších:

Eliška: 728 467 049

Jenda: 799 790 244

Pomeranč: 720 358 010

Samara: 733 210 214

Vedoucí mladších:

Sára: 728 739 631

Majda: 728 414 934

Týna: 731 755 579

Vydal T. O. Vpřed pro vlastní potřebu.

tovpred.ctrnactka.cz

